

Zümrüt Apartmanı Müstakil Bir Apartman Mı

MÜCAHİT GÜLTEKİN

31 Mayıs, 2019, <http://www.islamianaliz.com/h/72696/gultekin-pedofili-skandalini-yazdi-elif-safak-abdullah-sevki-bunlar-goruntu-pek-arka-plandakiler-kim>

Zümrüt Apartmanı vakası ile ilgili kapsamlı bir yazı yazma fırsatım olmadı ama yine de kısaca düşüncelerimi paylaşmak istiyorum:

Elif Şafak, Ayşe Kulin, Abdullah Şevki gibilerini daha çok bu işin pazarlamacıları gibi görmek gerekir diye düşünüyorum; olayı imal eden, örgütleyen, çerçevlendirenler değil... Tetikçiyi infaz ederek sorunu çözemeyiz. Azmettiricilere tetikçilik yapacak hazır kıta bekleyen bir grup 'edebiyatçı/sanatçı' her zaman bulunacaktır.

Peki, böylesi olayların derinliği ve besleyici kaynakları neler?

Aşağıda verdiğim fotoğrafta, soldaki adamın adı Hakim H. Hofhuis. Lahey Bölge Mahkemesi'nin hakimi olan bu adam, 2006 yılında 'çocuklarla ve hayvanlarla' cinsel ilişkiyi savunan PNVD (Party for Neighbourly Love, Freedom, and Diversity:Kardeşçe Sevgi, Özgürlük ve Farklılık Partisi) partisini onaylayıp, yasallaştıran hakim. Sağdaki fotoğrafta ise PNVD'nin lideri Marthijn Uittenbogaard görülüyor; çocuklarla ve hayvanlarla ilişkinin bir hak olduğunu savunuyor. Tekrar edelim PNVD bir dernek ya da vakıf değil, siyasal parti.

Pedofilik hareketin tarihinin eski olduğunu ve LGBT hareketlerle başlangıçta birlikte olduklarını belirtmek gerekiyor. 1950'de ilk LGBT STK olarak kurulan Mattachine Society'nin kurucusu olan Harry Hay aynı zamanda bir pedofili savunucusuydu. Hareketli bir siyasi yaşamı da olan Harry Hay NAMBLA'nın yürüyüşlerine katılmış, onun düzenlendiği organizasyonlarda konuşmuştu.

Bugün binlerce üyesi olduğu bilinen ve ama üye sayısının ne kadar olduğunu tam olarak bilemediğimiz NAMBLA (North American Man/Boy Love Association) 1978'de San Francisco'da kurulmuş pedofilik bir STK. STK'nın sloganı "8 yaşından önce seks yap." 1980'den bu yana NAMBLA Bulletin ismiyle yayınladıkları bir dergi de var.

NAMBLA'yla aynı yıl hem eşcinsel hem de pedofilik yapıları da içinde barındıran uluslararası çatı bir örgüt kuruldu: ILGA (International Lesbian and Gay Association). Bu örgütün ismi önemli. Çünkü dünyanın pek çok yerinde (ve tabii ki Türkiye'de) LGBT STK'ları destekleyen ve onların takip edecekleri stratejik haritayı çizen bu yapı. Örneğin, geçtiğimiz yıllarda ILGA, LGBT mücadelenin nasıl yaygınlaştırılacağını altı aşamada anlatan Türkçe bir kılavuz hazırlamıştı. Türkiye'den hangi STK'ların bu yapının üyesi olduğunu şuradan görebilirsiniz: (<https://www.ilga-europe.org/who-we-are/members>).

ILGA eşcinselleri içeren bir isme sahip olsa da 1993 yılına kadar bünyesinde pedofilik STK'ları da barındırıyordu. BM tarafından da destek gören ILGA BM'den 'danışmanlık statüsü' almıştı. Amerikalı Senatör Jesse Helms ILGA'nın içinde barındırdığı pedofilik örgütleri ortaya çıkarınca BM ILGA'nın danışmanlık statüsünü askıya almak zorunda kaldı. ILGA 2002 ve 2006 yılında danışmanlık statüsü için BM'ye yeniden başvurdu ama başvuruları reddedildi. Çünkü bünyesindeki STK'lar pedofilik yapılarla ilişkisini devam ettiriyordu. Örneğin Münih'te faaliyet gösteren ASE (Association for Sexual Equality) NAMBLA ile dayanışma içinde olduğunu açıklamıştı. (BM'nin 2002 yılında aldığı karar için bkz. <https://www.un.org/press/en/2002/ECOSOC6004.doc.htm>).

Diğer taraftan bilim camiasından da pedofiliklere destek sayılabilecek bazı araştırma sonuçları yayınlanmaya başladı. Yayınlanan araştırmalar pedofiliklerin beyninin "farklı" olduğuna göndermede bulunuyordu (Örneğin, Valter ve arkadaşları, 2007; Sartorius ve arkadaşları, 2008; Schiffer ve arkadaşları, 2008; Fonteille ve arkadaşları, 2012).

Bütün bunlara ek olarak, Türkiye'de özellikle son 15 yıl içinde 'queer teori' akademik dünyada pazarlanmaya başladı. Queer hakkında pek çok saygın yayınevi kitaplar yayınladı, Cogito gibi dergiler özel sayılar hazırladı, bazı üniversiteler queer'i müfredatına yerleştirdi ve queer hakkında çok sayıda tez yapıldı. Ama Prof. Dr. Alev Özkanç'ın da bir konuşmasında belirttiği gibi queer 'her türlü' cinsel çeşitliliği kapsayan bir teori sunuyordu; pedofili de dahil. Ama buna son zamanlarda daha nazik bir isim bulundu: Kuşaklararası Cinsellik.

Kısacası dün "iğrenç ve kabul edilemez" bulduğumuz pek çok eylem/davranış bugün günlük hayatımızın bir parçası haline getirilmiştir. Alıştırıyoruz buna... Kompleks ve birbirini besleyen bir organizasyonun içindeyiz. İşin ilginç yanı Zümrüt Apartmanı'nı besleyen bu organizasyon buna tepki gösterenleri de besleyebilecek mecralara sahip. Dolayısıyla bu organizasyon sözünü ettiğim tepkileri yumuşatabilecek ve sonrasında teslim alabilecek mekanizmaları içinde bulunduruyor.

Aslında malum kitabı basan yayınevinin sahibi Alaattin Topçu'nun, olay sosyal medyada gündeme geldiğinde verdiği tepki (sonra silmiş) çok anlamlıydı, "Sizin kalın kafanız almaz böyle şeyleri, yenilgiye mahkûmsunuz" gibi şeyler söylemişti. Sanırım adam, dayandığı gücün ve olayın küresel oligarşiyle olan bağlantılarının farkında.

Özetle söylemek istediğim şey şu: Pedofiliyi müstakil/münferid bir şey olarak görmek bu problemi engellemek için yeterli değildir. Pedofili ve LGBT gibi şeyler toplumda yalın ve münferid bir şekilde var olamaz. Ders kitaplarına tutunarak, akademisyenlerin arkasında gizlenip ara ara başını göstererek, hukuka ve insan haklarının kuyusuna köşesine yapışarak, edebiyat ve sanatın içine gömülerek var olabilir ve varlıklarını sürdürebilirler. Topluma kendilerini ancak 'yasayla' dayatabilirler. 'İnsan hakları ve özgürlük' bu dayatmanın kimsenin itiraz edemeyeceği makul gerekçeleridir. Zümrüt Apartmanı'nın müstakil bir apartman olmadığını onun da bir "site" içinde olduğunu bilmemiz gerekiyor. Bu apartman ve diğer apartmanlar arasındaki tünelleri, geçitleri, kanalları görmek gerekir.

Bugün öğrendiğiniz şeylerden yarın da öğreneceğinizin bir garantisi yoktur. Bizim "kalın kafamız" almasa da bu tür şeylere 'alıştırma uzmanları' bizim yenilgiye mahkum olduğumuzu düşünüyor. LGBT'nin yasallaştırılmasının tarihi onları umutlandırıyor.

Bundan henüz 50-60 yıl önce bütün bir dünyada "hastalık", "sapıklık", "psikopatlık" olarak görülen LGBT bugün "onurlu" bir şey olarak sunuluyor. Örneğin 1959 yılında basılmış olan Psikiyatri kitabında, alanın duayen isimlerinden Ord. Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel bakın ne diyor:

"Homosexualismus kendi cinsinden insanlara karşı şehvet arzusudur. Her ne kadar bazı müellifler insanları bisexuelle addetmişlerse de bu fikir ilmi esaslara dayanmamaktadır. Erginlik çağında kadının erkeğe, erkeğin kadına karşı normal olarak şehvet duymaya başladığı bu devrede bu sapıklar aynı şehveti kendi cinslerine karşı hissederler. Bir kısmı bunun ayıp ve çirkin olduğunu idrak ederler ve bundan uzaklaşmaya çalışırlar, fakat başta psikopatlar olmak üzere bir kısmı bu meyillerini dışa vurmaktan çekinmezler..."

Önümüzdeki bir kaç on yılda aynı sürecin diğer cinsel yönelimler için de söz konusu olacağını; bugün "sapıklık" olarak görülenin yarın "değerli" bir şey olarak görülebileceğini düşünüyorlar. Özellikle sansürün olmadığı internet yayıncılığı (film ve dizilerle) bu konuda büyük bir çaba gösteriyor. Buna karşı durabilmek için aile ve erdem temelli bir duyarlılığı yaygınlaştırmak gerekiyor.